

antydte en Øyst til at faa en saadan ny Serie af Provisorier. Det højtærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) udtalte jo netop, at for saa vidt han havde nogen Indflydelse, vilde han gerne sørge for at faa en betydelig en paa Stabelen, og det skulde være løjerligt, om Regeringen ikke skulde kunne finde lige saa gyldige Grunde til at lade en ny Serie Provisorier afgaa, som den har haft til de foregaaende. Det samme ærede Medlem fra Storehedinge udtalte, at Provisoriet vedvarende Vendarmerne ikke længer var nødvendigt. Det vilde have glædet mig overordentligt, dersom det ærede Medlem havde sagt, at det aldrig havde været nødvendigt, for det er unægtelig min Overbevisning, at hverken dette eller noget som helst af de andre Provisorier nogen Sinde have været eller nogen Sinde ville blive nødvendige i Danmark. Her er ikke Betingelser for at lave Provisorier, her er tværtimod alle mulige Betingelser for, at al Ting kan gaa jævnt og sundt og godt, saa at man ikke behøver at komme ind paa saadanne ekstraordinære Foranstaltninger. Men sæt nu, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds i høj Grad vil blive stuffet, idet han ikke er tilstrækkelig mør endnu, men maa have en ny Serie af Provisorier, for at han kan falde Regeringen i Favnen, hvad saa? Jeg vil ikke ønske, at det maa blive Resultatet, men man kan jo ikke vide, hvad der kan ske, og jeg siger, at jeg ønsker ikke, at der i denne Henseende skulde komme noget Forlig til Besættelse med Regeringen. Jeg vilde anse det for den største Ulykke, der endnu var hændet i vort Land, dersom dette skete, thi jeg anser det for givet, at dermed vilde det Princip, som Regeringen har fulgt nu i en Række af Aar, være godkendt. Dermed havde Regeringen faaet Forlædelse for alle de Synder, den har begået i disse 7 Aar, og, som sagt, det vilde jeg anse for en Ulykke. Den Moral, der ligger til Grund for det, vilde jeg nødig se befeglet af det danske Folk. Jeg mener, at det er en Grundsætning, som skulde gennemtrænge alle, at Loven skal gælde for alle, store og smaa, og skal følges i Landet. Vi maa have Frihed til at forandre Lovene saa meget, som vi ville, men saa længe Lovene er der, saa længe skal den respekteres. Der har jo saa at sige været Enstemmighed i hele Danmark tidligere om, at vor Grundlov i den Henseende ikke er bleven respekteret af den nuværende Regering, og jeg vilde derfor, som sagt, meget beklage, om der paa Grundlag af de nuværende Forhold skulde komme et Forlig i Stand. Jeg vil ogsaa

siige til det ærede Medlem, at det strider mod den luteriske Kirkes Principper. Det ærede Medlem er jo Teolog, saa han maa vide, at den luteriske Kirke har den Regel, at man ikke giver Forlædelse til det Menneske, som ikke angriber sine Synder. Da jeg ikke har bemærket — jeg ved ikke, om det højtærede Medlem har det — at der hos den høje Regering har været nogen Anger over disse 7 Aars Regimenter, og heller ikke hos de Herrer, der dele disse Ansættelser, men tværtimod af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) har hørt den Trusel, at dersom de nu ikke gjorde Springet straks, vilde dette Forhold vare Aarhundredet ud; saa er der jo ingen Tegn paa Anger og Kuelse over Synderne, og derfor bør der heller ingen Tilgivelse finde Sted. Jeg staar derfor som sagt ikke paa den Side, der vil forsones med Regeringen under de nuværende Forhold. Jeg anser det ganske vist for overordentlig sørgeligt, at vi ere komne ind under saadanne Forhold, og ogsaa for i højeste Grad unødvendigt, men naar vi een Gang ere komne ind i disse Forhold, maa vi ogsaa komme ud af dem, saaledes at det danske Folks Værd og Ret kan være hævet.

Blumne: Paa § 19, Indenrigsministeriets Budget findes opført 54,000 Kr. til Esbjerg Havn; i Forbindelse dermed vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at andet Steds under Indtægten findes opført omtrent 100,000 Kr. som Indtægt af Esbjerg Havn. Det er altsaa en meget betydelig Indtægt, som habes af denne Havn, betydeligere end ved andre kongelige Havne. Esbjerg Havn har efterhaanden vist sig at være et betydningsfuldt Led i vor Forbindelse med Udlandet, og jeg tror, at det vilde være af den største Interesse, om vi endnu stærkere kunde koncentrere vor Handel og Skibsstart paa denne Havn; det vilde navnlig være af stor Betydning for Sylland; men ogsaa for Danmark i det hele og særlig for Nordbruget. Da det nu imidlertid ikke kan være Meningen med en saadan Havn, som er bygget for at lette Handelen med Udlandet, at den skal være et rentebærende Statsaktiv, mener jeg, at der, selv med en Nedgang i Indtægten, maatte kunne gøres noget væsentlig, for at lette Udgangen til og Benyttelsen af denne Havn. Der er 100,000 Kr. Indtægt, men samtidig er der en Udgift af 125,000 Kr. tidligere 150,000 Kr. til det forenede Dampskibsselskab, for at vedligeholde en enkelt Forbindelse. Jeg tror nu, det vilde gøre mere Gavn, dersom man kunde lette Havne-